

Elbert Koelewijn: 'Mijn passie voor de Welsh gaat heel ver terug'

LIESSEL – Al ruim tien jaar is Elbert Koelewijn (51) actief als jurylid op de Welshkeuringen van het NWPCS. Dit jaar betrad hij, op de Centrale Hengstenkeuring in februari, voor het eerst de ring in de functie van hoofdjurylid. Hij is al jaren een bekend gezicht op de keuringen, desondanks kennen maar weinig mensen zijn Welsh-achtergrond.

door Denise Dekens

Elbert Koelewijn verdiende vooral bekendheid als docent op het voormalig Nederlands Hippisch Centrum in Deurne. Op het moment dat de school haar deuren sloot, werkte Koelewijn er al twintig jaar. Inmiddels is hij werkzaam op het Helicon in Geldermalsen. "Ik heb fantastische jaren gehad in Deurne. Dat neemt niemand me meer af. In Geldermalsen begeleid ik nu vooral niveau twee leerlingen. Dat zijn leerlingen die meer praktijkgericht zijn, vaak moeite hebben op school en wat meer aandacht nodig hebben. Dat werk ligt me goed", aldus Koelewijn.

Van niets naar vijf hengsten

Zelf volgde hij zijn opleiding ook in Deurne. Na het behalen van zijn diploma begon Koelewijn een manegebedrijf en was hij actief in de aangespannen wedstrijdrijdenschap. "In die tijd ben ik in aanraking gekomen met de Welshpony. In de buurt stond een A-hengst te koop, Biesdeel's Bronco. Ik kocht hem

om aangespannen mee te rijden. Ik kreeg al snel de vraag of mensen hun merrie bij Bronco mochten laten dekken. Een klant bij mij op stal, Harry Sigmans, was ook erg enthousiast over de Welshpony's en samen hebben we een heel aantal hengsten gekocht en gehuurd, waaronder de A-hengst Vechtzicht's Lightfeet en de K-hengst Kompas Marko. We hadden zelf geen merries, maar voor we het wisten hadden we wel vijf hengsten ter dekking staan. Ik reed niet zelf rond met de hengsten, dat deed Jan Wouters voor ons. Vandaar dat veel mensen niet de link met mij legden. Toen Jan Wouters overleed, verkochten we alle Welshpony's. Dat is al wel 25 jaar geleden."

Aansprekende combinatie

Koelewijn bleef wel actief in de aangespannen sport en was druk met de manege. Al snel kreeg hij de functie als docent in Deurne erbij. Daarnaast gaf (en geeft hij nog steeds) mencursussen. "Een stukje fokkerij is altijd onderdeel van de mencursussen. In één van de cur-

sussen raakte ik daarover dieper in gesprek met een cursist. Die cursist bleek Peter Goumans te zijn. Daarna benaderde men mij met de vraag of ik jurylid wilde worden voor de sectie A bij het NWPCS. Ze zochten vooral iemand vanuit de gebruikerskant, aangezien de opkomst van de sectie A in de aangespannen sport toen enorm groot was. Uiteindelijk heb ik de sectie A niet zo vaak gekeurd, maar legde ik me, samen met Aart Zoet, al snel toe op de sectie B. Welsh B-pony's zijn echte raspony's, maar met rij-eigenschappen. Deze combinatie spreekt me erg aan."

Machtig

Later volgden ook de secties C en D. "Het stamboek heeft een tijdje Engelse juryleden naar Nederland gehaald om de sectie C en D te keuren, zodat deze secties hier iets meer inhoud zouden krijgen. Aart en ik liepen een tijd met hen mee. Het keuren van deze secties doe ik ook met veel plezier. Het is altijd machtig als ze de ring inkomen. Helaas zijn dit maar kleine secties in Nederland, maar de kwaliteit is wel hoog. Echt complimenten voor de mensen die voor deze secties gaan."

In de voetsporen

Peter Goumans was jaren hoofdjurylid bij het NWPCS. Na zijn aftreden trad Koelewijn begin dit jaar in

Op de afgelopen Centrale Hengstenkeuring van het NWPCS stond Elbert Koelewijn voor het eerst in de baan als hoofdjurylid.

FOTO VIVIAN HESEN

zijn voetsporen.

Koelewijn vertelt: "Natuurlijk was het best spannend de eerste keer op de hengstenkeuring, maar het is heel plezierig verlopen. Je gaat met een duidelijk doel de ring in: om samen met de sectiejury's aan de hand van het fokplan en de rasbeschrijving pony's te selecteren. De juryleden voeren uit wat het fokplan omschrijft. Dat fokplan is uiteindelijk door de fokkers geschreven. Zij hebben daarin dus het laatste woord. Dat vind ik mooi."

Blanco

"Voor mij is de liefde voor de Welshpony nooit overgegaan en ik heb vaak op het punt gestaan om weer een pony te kopen, maar dat heb ik bewust niet gedaan. Ik sta nu helemaal blanco in de baan. In de tien jaar dat ik nu jurylid ben, heb ik gemerkt dat de fokkers steeds strenger selecteren. De kwaliteit ligt heel hoog en dat toont aan hoe serieus de fokkers zijn. Daardoor sta ik ook altijd met heel veel plezier te keuren."

'Pony's met super veel ras en stevige stappers'

Shetlanders van Renske Kimenai-Hamers domineren mini- en grotere maten

WEERT – Op de zestigste Weerter Fokpaardendag was Renske Kimenai-Hamers afgelopen zaterdag aan zet. Haar pony's wisten zowel in strijd om de algemene titel in de mini- als de grotere maten te winnen. In de minimaat zegevierde de zwarte Extase van de Parkant, die Kimenai destijds cadeau kreeg van fokker Ernst Termeer en in de grotere maten was de eigengefokte Giggle van de Veertel niet te kloppen. Een mooi succes voor de 31-jarige fokster, die op vijftienjarige leeftijd begon met haar Shetlandstal De Veertel.

door Melanie Brevink-van Dijk

De voorliefde van Kimenai-Hamers ligt duidelijk bij de midden- en grote maat. "Dat is van vroeger uit zo gegroeid", legt ze uit. "Mijn achterbuurman had destijds pony's in allerlei maten, maar ik viel direct voor pony's in de grotere maten. En dat is eigenlijk altijd zo gebleven. Voor de lol wilde ik er graag een

minimaat zwarte bij. Ik hielp altijd veel bij Ernst en Willeke Termeer op stal en ik vroeg of zij hun oren en ogen open wilden houden. In het veulenseizoen werden er bij hen twee zwarte merrieveulens geboren en Ernst zei: 'kies er maar eentje.' Ik kon niet kiezen en Ernst koos Extase van de Parkant voor me, ik kreeg haar zelfs cadeau van hem. Echt super natuurlijk! Het is niet de

bedoeling om m'n stal uit te breiden met minimaat pony's, maar Extase heeft vorig jaar wel een veulentje gehad en ik denk dat ik haar dit jaar, of volgend jaar wel weer bij de hengst doe."

Extase van de Parkant heeft kroonmerrie Simone van de Boshoeck en Ulster van de Noorderkempen als ouders. Afgelopen jaar behaalde zij de felbegeerde eerste premie op de premiekeuring in Waspik en werd ze zelfs uitgeroepen tot minikampioen.

Stammoeder

Kimenai begon haar fokkerij met de eerste-premie, kroonmerrie Patries van het Ministalleke (Levi van de Schaapshoeve x Benjamin van de Tolberg). "Ik heb Patries nog steeds en ze gaat ook nooit meer weg. Ik heb veel aan haar te danken." Uit Patries fokte ze meerdere veulens, waaronder Babble van de Veertel. Deze eerste-premiermerrie tekende later voor het moederschap van eerste-premiermerrie Giggle van de Veertel, die in 2016 op de premiekeuring in Waspik al meerdere kampioenstitels bij mocht schrijven op haar cv. "Ik zie Giggle als één van mijn toekomstpony's, een pony waar ik mijn stam mee uit kan bouwen", vertelt Renske Kimenai-Hamers. "Zij voldoet heel goed aan mijn ideaalbeeld. Ik wil graag pony's fokken met superveel behang, heel veel rasuitstraling en ste-

Renske Kimenai-Hamers ziet deze Giggle van de Veertel als één van haar toekomstpony's. Op de Weerter Fokpaardendag werd Giggle uitgeroepen tot algemeen kampioen bij de driejarige en oudere pony's. FOTO'S ARIANNE DIJKSTRA

vige stappers. Daarnaast moeten ze super kunnen bewegen. Over de hengstenkeuze voor Giggle heb ik al nagedacht en zij gaat dit jaar bij kampioenshengst Shadow van Drieoka."

Stam uitbouwen

Dit seizoen wil Kimenai vier merries laten dekken. "De afgelopen jaren werden er veel hengstveulens geboren en daardoor heb ik de stam nog niet echt uit kunnen bouwen. Zodoende wil ik dit jaar vier merries laten dekken. Ik hoop dat het me volgend jaar een aantal merrieveulens oplevert, dan kunnen we verder bouwen richting de toekomst. Meer dan vier is niet handig, aangezien ik ook nog een eigen kinderdagverblijf run, waar

ik vijf dagen in de week druk mee ben en zelf twee kleine kinderen heb", vertelt de enthousiaste Shetlandliefhebster.

Succes voor Willeke Termeer

In Weert boekte Willeke Termeer ook een mooi succes met haar stal Riverdance. Haar fokproduct Just a Girl of Riverdance (v. Atent van Wegdam) pakte eerst de jeugdtitle in de minimaat en bleek vervolgens niet te kloppen in de algemene titelstrijd bij de jeugd. In dit kampioenschap moest ze het opnemen tegen de kampioen van de overige maten; Jyfra van de Schellenkrans (v. Sandro van Stal Langelo) van Selly Smeets.

Extase van de Parkant, geregistreerd op naam van Mika Kimenai – het zontje van Renske Kimenai – werd in Weert uitgeroepen tot minikampioen.

